

Agnieszka Waligóra

Temat rozprawy: Nowy autotematyzm? Metarefleksja w poezji polskiej po roku 1989

Niniejsza rozprawa ma na celu metodologiczne odświeżenie i przywrócenie badaniom literaturoznawczym pojęcia autotematyzmu, popularnego w XX stuleciu w związku z dominacją paradygmatu strukturalno-semiotycznego oraz żywotnością poetyk modernistycznych, współcześnie zaś odsuniętego czy zapomnianego w wyniku różnego typu przemian następujących po roku 1989. Problematyka ta jest natomiast wyraźnie obecna i niezwykle ważna w najnowszej twórczości literackiej – leży u podstaw najważniejszych dla końcówki XX i początku XXI wieku debat krytycznych, które dotyczyły poezji niezrozumiałej i polityczności sztuki, silnie wiążących się z problemem referencjalności tekstu. Okoliczności te motywują do przedyskutowania metarefleksyjnych wymiarów współczesnej literatury oraz emancypacyjnego potencjału samozwrotnej liryki. Analizowane są one w odniesieniu do podstawowych dla autotematyzmu kwestii: formy tekstowej, medium języka oraz podmiotu tworzącego, które obudowane zostają teoretycznymi, filozoficznymi i politycznymi kontekstami zjawiska – między innymi jego możliwą nieantropocentrycznością. Problemy te zostają zobrazowane na przykładzie szeregu tekstów poetyckich, między innymi tych autorstwa Krystyny Miłobędzkiej, Andrzeja Sosnowskiego, Eugeniusza Tkaczyszyna-Dyckiego, Joanny Mueller, Macieja Taranka czy Natalii Malek.